

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: E. M.
nar. X
bytem X

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 2. 2019, č.j. RN-430 920 429-47091-VD

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 6. 2. 2019, č.j. RN-430 920 429-47091-VD se **zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobce brojil proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 2. 2019, č.j. RN-430 920 429-47091-VD (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 21. 11. 2018, č.j. R-21.11.2018-425/430 920 429 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a toto rozhodnutí bylo

potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím žalobci byla zamítnuta žádost o invalidní důchod ke dni 7. 11. 2001 pro nesplnění podmínek invalidity ve smyslu ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“).

2. Podkladem pro prvostupňové rozhodnutí posudek Okresní správy sociálního zabezpečení Blansko (dále jen „OSSZ Blansko“) ze dne 10. 10. 2018, podle něhož nebyl žalobce k požadovanému datu 7. 11. 2001 uznán invalidním v následujících obdobích: od 7. 11. 2001 do 31. 12. 2009 nebyl plně invalidní ani částečně invalidní, od 1. 1. 2010 do 24. 2. 2011 nebyl invalidní s tím, že pokles jeho pracovní schopnosti činil 20 % a od 25. 2. 2011 byl invalidní v I. stupni invalidity s tím, že pokles pracovní schopnosti byl stanoven na 40 %.

II. Napadené rozhodnutí

3. Žalovaná v námitkovém řízení přezkoumala prvostupňové rozhodnutí v celém rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám. Nechala vypracovat nový posudek o invaliditě lékaře žalované ze dne 30. 1. 2019, který v zásadě zcela potvrdil závěry posudku OSSZ Blansko.
4. Žalovaná odkázala na posudek PK MPSV ze dne 10. 9. 2015, který byl vypracován v soudním řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 33 Ad 10/2015, jímž bylo potvrzeno, že žalobce není invalidní od 7. 11. 2001, ale až od 25. 2. 2011. Žalobce byl posuzován jako manipulační dělník a posudkový lékař žalované vycházel z diagnózy organický psychosyndrom s datem vzniku po prodělané nehodě v listopadu 1997, vnitřní hydrocephalus, stav po laserové korekci krátkozrakosti očí, dyslipidemie a hyperurikémie.
5. Podle posudku lékaře žalované žalobce nebyl v období od 7. 11. 2001 do 31. 12. 2009 plně invalidním ani částečně invalidním, neboť pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u něho nedosahoval hodnoty 33 %. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal postižení uvedenému v kapitole V (duševní poruchy a poruchy chování), položce 1a (organické duševní poruchy intelektu, emotivity a afektivity) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 15 %. V dotčeném období byl žalobce sledován na psychiatrii, ale bez průkazu funkčně významné deteriorace mnestických a intelektových funkcí, a ještě v roce 2004 bez průkazu organicity, později pak jako organický psychosyndrom lehkého stupně.
6. V období od 1. 1. 2010 do 24. 2. 2011 žalobce nebyl shledán invalidním, neboť jeho pracovní schopnosti poklesla pouze o 20%, přičemž rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena podle kapitoly V (duševní poruchy a poruchy chování), položce 1b (organické a symptomatické duševní poruchy s lehkým postižením - lehké postižení myšlení) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Stav byl hodnocen jako organická duševní porucha s lehkým postižením, s těžší organicitou v oblasti výkonové, nápadný odklon od normy a dysfunkce zhoršující sociální přizpůsobivost.

7. V období od 25. 2. 2011 lze u žalobce shledat invaliditu prvního stupně, neboť jeho pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu od tohoto data o 45 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého stavu žalobce bylo od tohoto data zdravotní postižení kapitoly V (duševní poruchy a poruchy chování), položce 1c (organické a symptomatické duševní poruchy se středně těžkým postižením) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.
8. Žalovaná v otázce invalidity uzavřela, že žalobce sice byl uznán invalidním ode dne 25. 2. 2011 v prvním stupni invalidity, nicméně ani tak invalidní důchod od tohoto data nebylo možno přiznat, neboť žalobce dosáhl ke dni 20. 9. 2008 věku 65 let. Proto byly námitky žalobce zamítnuty a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

III. Žaloba a vyjádření žalované

9. V žalobě a jejím doplnění ze dne 10. 4. 2019 brojil žalobce proti napadenému rozhodnutí žalované z důvodu, že nebyla hodnocena jeho celková výkonnost, pohyblivost a schopnost výkonu denních aktivit. Je velmi často unaven, což ho velmi omezuje. Dříve mu byla chybně diagnostikována Alzheimerova choroba, což ho velmi poškodilo.
10. Dochází ke zhoršování jeho zdravotního stavu. Měl by mu být přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně (tzn. částečný invalidní důchod podle právní úpravy účinné do 1. 1. 2010), a to již ode dne 7. 11. 2001. Snížení poklesu pracovní schopnosti souvisí s únavou jeho mozku, a jelikož se pohybují v různých hodnotách, je složité určit konkrétní míru. Podle jeho názoru mu měla být uznána invalidita I. stupně.
11. Z uvedených důvodů žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.
12. Žalovaná se k podané žalobě vyjádřila přípisem ze dne 15. 5. 2019 tak, že navrhuje vypracování posudku PK MPSV. Rozhodnutí ponechává na výsledku dokazování a úvaze soudu.

IV. Řízení před soudem

13. Krajský soud vyžádal správní spis OSSZ v Blansku a dávkový spis žalované. Ze správních spisů vyplývá dlouhá geneze rozhodování o důchodových nárocích žalobce. Ze správního spisu OSSZ a žalované vyplývají následující skutečnosti rozhodné pro posouzení věci. Žalobce opakovaně žádal v letech 2004, 2005, 2007, 2010 a 2014 o přiznání invalidního důchodu, a to nejprve ode dne 1. 2. 2003, a posléze již od 7. 11. 2001. Rozhodnutím žalované mu byl přiznán starobní důchod s datem vzniku nároku od 1. 2. 2003.
14. Ze závěrů posudku soudního znalce MUDr. V. S. ze dne 25. 2. 2011 vyplývá, že žalobce trpěl již od narození velmi pravděpodobně organickým poškozením mozku

snad způsobeném přiškrcením pupeční šňůrou a následným úrazem hlavy v deseti měsících věku, jakož i onemocněním meningitidou.

15. V neposlední řadě měl v roce 1997 po srážce s autem operaci mozku s odstraněním subdurálního hematomu. Vzhledem k těmto skutečnostem měl výrazně snížený pracovní potenciál, a proto mu byl diagnostikován únavový psychosyndrom s opakovanou hospitalizací na psychiatrické klinice Brno-Bohunice. V zaměstnání v Metře Blansko byl pro svůj snížený pracovní potenciál přeložen na jinou, nekvalifikovanou, ale fyzicky náročnější práci. Důsledkem toho bylo snížení finančního ohodnocení.
16. Žalobce byl opakovaně vyšetřen pro podezření z Alzheimerovy choroby, které se nepotvrdilo, přesto ho však zaměstnavatel nevrátil na původní místo, pročez žalobce odešel do předčasného důchodu. Podle závěru znalce trpí žalobce psychickou poruchou organický psychosyndrom poúrazový (specifická duševní porucha při mozkovém poškození a dysfunkci a při somatickém onemocnění), která je trvalého charakteru. Znalec naproti tomu nesouhlasí s diagnózami z let 1996 a 1998 dokumentujícími Alzheimerovu chorobu s časným začátkem.
17. Krajský soud nechal vypracovat **posudek** Posudkové komise MPSV pracoviště v Brně ze dne 26. 11. 2019. PK MPSV zasedala ve složení předsedy komise MUDr. V. L. a dalšího lékaře s odborností psychiatra. Žalobce byl jednání PK MPSV přítomen a byl vyšetřen při jednání komise. Stran podkladů posudku byla k jednání zapůjčena zdravotní dokumentace praktického lékaře a dále byl předložen znalecký posudek MUDr. S. z oddělení psychiatrie ze dne 25. 2. 2011 a nálezy odborného psychologa. Z vyšetření žalobce při jednání vyplynulo, že je patrný lehký mnestický deficit týkající se novopaměti. Nápadná je senzitivní vztahovačnost předcházející až vysloveně paranoidní úvahy bludné intenzity. Byla konstatována organická porucha osobnosti na traumatickém terénu s přítomností paranoidních obsahů bludné intenzity. V posudkovém hodnocení PK MPSV uvedla, že žalobce byl posouzen jako kvalifikovaný dělník.
18. V popředí obtíží žalobce je organický psychosyndrom (poruchy duševního stavu v důsledku poškození mozku), aktuálně již diagnostikovaná organická porucha s bludy u posuzovaného s osobnostní dysfunkcí navázanou na organické poškození mozku, které mohlo vzniknout již po porodu s komplikacemi, dále pak po poranění hlavy se čtyřdenním bezvědomím v útlém dětství a prodělaném otřesu mozku v roce 1963. Bez následků nezůstalo vážné poranění hlavy v roce 1997 při autonehodě, kde je uváděno i zhmoždění mozku a krvácení do oblasti mozkových plen s nutností evakuace hematomu. Toto poranění nejspíš vedlo ke vzniku vnitřního hydrocefalu, ale tento stav mohl vzniknout i po předchozích událostech. Na nepříznivém duševním stavu se podílí i duševní dysfunkce vzniklá nejspíše pod vlivem nepříznivých rodinných poměrů v dětství.
19. PK MPSV dále shrnula vývoj zdravotních postižení žalobce v průběhu hospitalizací v letech 2003 (kdy byl poprvé diagnostikován organický psychosyndrom) až 2015 (kdy byl při hospitalizaci na Psychiatrické klinice FN Brno diagnostikována

organická porucha s bludy u pacienta s osobnostní dysfunkcí navázanou na organické postižení mozku). V osobnostních testech tehdy vyšly silné známky paranoidity, impulzivity, závislé orientace a narcistických rysů bez schopnosti zpětné vazby a introspekce. Tyto osobnostní dispozice nabývaly až bludného charakteru a mají společně s kognitivním deficitem všepřonikající důsledky projevující se pocity ohrožení a kverulatořním chováním. Jako mizivá byla též hodnocena frustrační tolerance a schopnost běžné adaptace, což znemožňuje sociální začlenění.

20. Celkově je podle PK MPSV posuzovaná osoba v průběhu času orientovaná místem, časem, osobou, chování a komunikace jsou narušeny paranoidním jednáním a další duševní patologií. Paměť a intelekt jsou bez popisovaného postižení. Z hlediska invalidity je PK MPSV toho názoru, že nejvýraznějším faktorem vyvolávajícím duševní patologii byl následek závažného poranění hlavy při nehodě dne 16. 12. 1997. Projevy duševní choroby závažným způsobem narušovaly i běžné obecné aktivity, např. vztahy s dalšími osobami, schopnost řešit problémy na úřadech, dodržovat adekvátní léčbu atd. Z hlediska stanovení stupně invalidity je PK MPSV toho názoru, že duševní stav žalobce se zhoršil zejm. od výše zmíněného úrazu. Z toho hlediska lze žalobce od data požadavku na uznání invalidity, tzn. od data 7. 11. 2001 považovat za částečně invalidního ve smyslu § 44 ZDP.
21. Z doložené dokumentace je zřejmé, že obtíže měly kolísavý charakter, přechodně se vyskytovaly stavy, kdy zcela nebyl práce schopen, ovšem nejednalo se o tak dlouhá období, která by naplňovala kritéria dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a odůvodňovala v následném období navýšení stupně invalidity. Celkově se zdravotní stav s postupem času zhoršoval pouze mírně, což opět neodůvodňovalo navýšení stupně invalidity.
22. Výrazný negativní posun ve zdravotním stavu lze v dokumentaci dohledat až v roce 2015, kdy je přímo stanovena organická paranoidní porucha s nutností léčby. Uvedené znamená těžkou duševní poruchu s okruhu psychóz, která může plně vylučovat schopnost práce a výkonu soustavného zaměstnání. Nicméně to se žalobce již nacházel ve věku starobního důchodce. Předchozí psychiatrické nálezy konstatují pouze paranoidní symptomatologii a organický psychosyndrom nerovnoměrně postihující různé duševní oblasti charakterizované postižením té které duševní funkce či aktivity lehkého anebo středně těžkého stupně z hlediska dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (s výjimkou stavů aktuálních přechodných zhoršení). Jedná se o postižení, které je podstatně méně závažné, než později diagnostikovaná organická porucha s bludy, tedy paranoidní psychóza.
23. Z uvedených důvodů PK MPSV uzavřela, že žalobce byl od 7. 11. 2001 do 31. 12. 2009 částečně invalidní podle ustanovení § 44 odst. 1 ZDP ve znění účinném do 31. 12. 2009, přičemž rozhodujícím zdravotním postižením byla organická duševní porucha na úrovni středně těžké poruchy (kapitola V., položka 1b přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb.). PK MPSV zvolila horní hranici rozmezí příslušné položky z důvodu tíže samotného rozhodného postižení, přičemž přihlíží i k další duševní patologii, jež vznikla jiným než organickým způsobem. Od 1. 1. 2010 je žalobce invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 ZDP v prvním stupni, přičemž

rozhodující příčinou je organické postižení mozku podle kapitoly V., položky 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Horní hranice procentního rozmezí příslušné položky byla stanovena z důvodu tíže samotného rozhodného postižení, přičemž přihlíží i k dalším onemocněním. Toto hodnocení bere v úvahu též vzdělání žalobce a výkon stávajícího i předchozích povolání. PK MPSV nespatřuje důvody k navýšení míry poklesu pracovní schopnosti podle § 3 citované vyhlášky s tím, že platnost posudku byla stanovena jako trvalá.

24. Krajský soud nařídil ve věci **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 26. 5. 2020 za účasti žalobce i zástupkyně žalované. Krajský soud označil předmět řízení a dal žalobci prostor k přednesu jeho žalobní argumentace. Žalobce poukázal na to, že měl chybně diagnostikovanu Alzheimerovu chorobu a v důsledku toho nedostal odpovídající práci. Žalobce od roku 1996 trpěl únavovým syndromem a poté prodělal autonehodu. Pokud by mu bývala byla uznána invalidita, tak mohl pracovat přiměřeně svým schopnostem a zdravotnímu postižení. Hlavně trpěl v práci kvůli špatným pracovním podmínkám. Poukázal také na postižení mozku při porodu. Žalobci v důsledku nesprávné diagnózy Alzheimerovy choroby vznikly velké škody. Souhlasí se závěry posudku PK MPSV vypracovaného v soudním řízení. Žalovaná odkázala na své písemné vyjádření k žalobě.
25. Soud dále konstatoval obsah soudního a správního spisu a provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 26. 11. 2019. Poté dal možnost stranám vyjádřit se k provedenímu dokazování. Žalobce se k posudku vyjádřil tak, že s ním v celém rozsahu souhlasí. Žalovaná se k výzvě soudu vyjádřila tak, že proti posudku nic nenamítá a další dokazování nenavrhla a ponechala rozhodnutí na úvaze soudu. Žalobce nepožadoval přiznání náhrady nákladů řízení. Po přerušení jednání krajský soud přikročil k vyhlášení rozsudku.

V. Posouzení věci krajským soudem

26. Napadené rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy II, dílu 1 s. ř. s., v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (ex offio), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalované.
27. **Žaloba je důvodná.**
28. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem

na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.

29. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz). Jsou-li v posudkových hodnoceních zdravotního stavu rozpory, může je krajský soud v rámci doplňování zjišťování skutkového stavu řešit i porovnáním tzv. srovnávacího posudku PK MPSV (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, čj. 6 Ads 12/2013-22, přístupný na www.nssoud.cz). Rozhoduje-li pak žalovaná o odnětí určité dávky, musí v odůvodnění svého rozhodnutí jednoznačně vysvětlit, proč příjemce dávky již nesplňuje podmínky, na základě kterých mu byla dávka přiznána (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, čj. 4 Ads 14/2009-37, přístupný na www.nssoud.cz).
30. Krajskému soudu je z jeho rozhodovací činnosti dobře známo, že žalobce brojil opakovaně proti výsledkům posouzení svého zdravotního stavu orgány lékařské posudkové služby v otázce invalidity, která byla zjišťována v několika řízeních. Krajský soud v tomto ohledu poukazuje na řízení vedená pod sp. zn. 33 Ad 6/2011, 33 Ad 5/2014, 33 Ad 10/2015 a 34 Cad 160/2007 a 41 Cad 87/2005. Žalobce byl tedy opakovaně posuzován na základě posudků PK MPSV (srov. poslední posudek PK MPSV ze dne 10. 9. 2015, kde byl druhým členem komise rovněž psychiatr MUDr. I. P.). Kontinuálně však posudkoví lékaři dospívali k závěru, že invalidita žalobce vznikla až ke dni 25. 2. 2011, a nikoliv již od žalobcem tvrzeného data 7. 11. 2001. Dlouholetou genezi řízení ve věcech invalidního důchodu žalobce není třeba rekapitulovat, neboť je oběma stranám důvěrně známa. Podstatné je, že žalobci byl přiznán starobní důchod s datem vzniku nároku od 1. 2. 2003, a to na základě rozhodnutí žalované ze dne 5. 3. 2003 ve výši 6848 Kč měsíčně.
31. V předmětném řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí, které opětovně stálo na týchž rozhodovacích důvodech jako předcházející rozhodnutí žalované v otázce nároku na invalidní důchod žalobce (po vzniku invalidity ke dni 25. 2. 2011 již byl žalobce starší věku 65 let, takže mu ani k tomuto datu nárok na invalidní důchod nevznikl), však dospěla PK MPSV ve svém posudku k jinému závěru odlišnému od závěrů posudkových lékařů v dřívějších letech.
32. Krajský soud stran hodnocení úplnosti a přesvědčivosti předmětného posudku uvádí následující. Předně soud konstatuje, že proti závěrům nynějšího posudku PK MPSV ze dne 26. 11. 2019 nebyly vzneseny ani žalobcem ani žalovanou žádné námitky. Dále krajský soud vyhodnotil předložený posudek po stránce formálních náležitostí

a shledal, že PK MPSV zasedala v řádném složení a jejím členem byl odborný psychiatr. Přitom krajský soud poznamenává, že předseda komise MUDr. V. L. je rovněž soudním znalcem v oboru zdravotnictví, specializace posudkové lékařství v obvodu zdejšího soudu. MUDr. I. P. jako další člen komise je psychiatr, který již dříve žalobce posuzoval a s případem je tedy důvěrně obeznámen. Vyšetření žalobce při jednání komise bylo provedeno. Posudek obsahuje jednoznačně a srozumitelně formulovanou posudkovou argumentaci s posudkovým závěrem vypovídajícím o namítaném období života žalobce (od 7. 11. 2001 doposud). Krajský soud tedy považuje předložený posudek PK MPSV za formálně bezvadný.

33. Dále se krajský soud zabýval úplností předloženého posudku o invaliditě a jeho přesvědčivosti. K vypracování posudku byla vyžádána PK MPSV zdravotní dokumentace praktického lékaře, dokumentace OSSZ Blansko (obsahující mj. i posudek soudního znalce z oboru psychiatrie MUDr. S. ze dne 25. 2. 2011). Posudek PK MPSV je tedy založen na úplných a relevantních podkladech včetně konstatovaného vyšetření žalobce při jednání komise.
34. Krajský soud se zabýval též přesvědčivostí posudkové argumentace, a to zejm. vzhledem k jejímu odlišnému hodnocení ve vztahu k datu vzniku částečné invalidity žalobce již ke tvrzenému datu 7. 11. 2001. Posudek akcentuje zejm. skutečnost, že nejvýraznějším faktorem vyvolávajícím duševní patologii u žalobce byl následek jeho závažného poranění hlavy při nehodě dne 16. 12. 1997. Projevy duševní choroby závažným způsobem narušovaly i běžné obecné aktivity žalobce, např. vztahy s dalšími osobami, schopnost řešit problémy na úřadech, dodržovat adekvátní léčbu atd. Z hlediska stanovení stupně invalidity je PK MPSV toho názoru, že duševní stav žalobce se zhoršil zejm. od výše zmíněného úrazu. Z toho hlediska lze žalobce od data požadavku na uznání invalidity, tzn. od data 7. 11. 2001 považovat za částečně invalidního. To podle názoru krajského soudu zcela odpovídá zejm. lékařským zprávám MUDr. M. z období konce roku 2001 a let 2002 - 2003, kde se konstatuje již organická astenická porucha pórůrazová způsobená kontuzí mozku v roce 1997. Dále pak léčení dokládají nálezy MUDr. N. z let 2004 až 2005. Krajský soud uvádí, že oproti posudku lékařky žalované ze dne 30. 1. 2019 z námitkového řízení před žalovanou, který v tomto ohledu (k období 7. 11. 2001 až 25. 2. 2011) zcela přejímá argumentaci z dřívějšího posudku PK MPSV ze dne 10. 9. 2015 (vypracovaného v soudním řízení vedeném pod sp. zn. 33 Ad 10/2015) a nedodává k tomu žádné vlastní posouzení, nabízí posudek PK MPSV ze dne 26. 11. 2019 posudkové hodnocení založené na časovém odstupu vyhodnocení zdravotních obtíží žalobce a komplexnější posouzení rozhodných skutečností. Proto krajský soud považuje nynější závěr PK MPSV o správnosti žalobcova přesvědčení stran vzniku invalidity ke dni 7. 11. 2001 za přesvědčivě a konzistentně logicky zdůvodněný.
35. Vzhledem k tomu lze předložený posudek PK MPSV ze dne 26. 11. 2019 považovat za stěžejní důkaz v otázce invalidity žalobce, bez ohledu na dřívější posudková hodnocení, která jsou tímto posudkovým závěrem překonána. Podle nynějších závěrů o invaliditě žalobce je třeba na něho nahlížet jako na částečně invalidního v období od 7. 11. 2001 až do 31. 12. 2009, a dále od 1. 1. 2010 jako na invalidního

v prvním stupni invalidity. Napadené rozhodnutí však bylo postaveno na závěru, že invalidita žalobce (prvního stupně) vznikla až k datu 25. 2. 2011. To znamená, že skutkový stav v řízení před žalovanou nebyl zjištěn dostatečně a řádně, protože je napadené rozhodnutí zatíženo vadou ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.

VI. Závěr a náhrada nákladů řízení

36. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud shledal žalobu jako důvodnou, a proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
37. V dalším řízení bude žalovaná vázána dokazováním provedeným krajským soudem (§ 78 odst. 6 s.ř.s.) v předmětném soudním řízení a bude povinna nově rozhodnout v souladu s vysloveným právním názorem zdejšího soudu v otázce nároku žalobce na invalidní důchod zpětně od data prokázaného vzniku invalidity ke dni 7. 11. 2001. Vzhledem k tomu, že byla prokázána invalidita částečná ve smyslu § 44 odst. 1 ZDP ve znění účinném do 31. 12. 2009, půjde vyhodnocení podmínek nároku na částečný invalidní důchod ve smyslu § 43 a násl. ZDP ve znění účinném do 31. 12. 2009, o němž bude žalovaná rozhodovat za podmínek čl. II přechodného ustanovení z. č. 306/2008 Sb. Přitom bude její povinností rozhodnout o případné výši doplatku za použití ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) ZDP, a to ve spojení s ustanovením § 58 ZDP v rozhodném znění.
38. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci úspěch (žaloba byla shledána jako důvodná), a proto má právo na náhradu nákladů řízení. Žalované nelze náhradu nákladů řízení přiznat ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s. (výrok III. tohoto rozsudku).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 26. května 2020

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.